

Laiškas Valerijai Čiurlionytei, 1917-06-03, [iš Sočio - į Iskorostį].

Vakaras toks ilgas ilgas.

Vakaras toks ilgas ilgas.

Šiandie ir vakar, ir negimusį rytojų valandos tokios ilgos ir nemiršamos.

Per sapną ateina dievini regėjimai, apsiaučia apkabina ir liūliuoja.

Dūšia budi ir ilgis: kažkur toli toli mylimas balsas su atbalsiu varpo ateina.

Iš sapno esi, su sapnu ir būsi.

Aš rymau ir laukiu.

Tyliu.

KOMENTARAI